

La Grossa tindrà un tercer sorteig a la tardor

Serà en una data assenyalada i amb més premis, i el bitllet de la de Cap d'Any passa a valer 10 euros



Torra exigeix que s'arxivi la causa "farsa" de l'1 d'octubre

Diu que no acceptarà cap sentència

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB **CaVall Fort**

NO PODRÀS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat



EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS • 6 d'agost del 2018. Any XLIII. Núm. 14720 - AVUI / Any XL. Núm. 13590 - EL PUNT

Dos conductors drogats causen tres morts en dos accidents

EFFECTES • Dues de les víctimes eren ciclistes, atropellats, i l'altra, la passatgera d'una motocicleta, investida a l'autopista C-32

CÀRRECS • Els Mossos d'Esquadra van detenir els dos xòfers i els acusen de conducció temerària i homicidi imprudent

XIFRES • Les dades del juliol havien suavitzat una tendència negativa amb fins un 42% més de morts en accidents que l'any 2017



Moment de l'explosió d'un dels drons prop d'on era Maduro, en una imatge extreta de la televisió ■ EFE

Drons contra Maduro

El líder veneçolà diu que el van atacar amb explosius i en culpa Colòmbia

Sánchez i Casado pacten impulsar el bipartidisme

Acorden en un pacte no escrit donar-se joc per arraconar Iglesias i Rivera

El Barça tanca la gira amb una nova derrota

XXIV Mercat Medieval Guimerà

11 i 12 d'agost 2018

www.guimera.info/medieval

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Calor i dreta



Aquest tòrrid estiu continuem sentint la salmòdia de la ruptura social a Catalunya. A sobre continuem sentint paraules sobre la fugida d'empreses del territori català. Mirin vostès: la democràcia vol dir que la gent pensi coses diferents i ho expressi; i resulta que, mira per on, la salut econòmica de Catalunya és per sobre de les expectatives més optimistes.

És cert que, aparentment (perquè és una martingala), hi ha empreses que han posat la seva seu en altres llocs (mentre siguin els Països Catalans...), però és només un acte de *llepaculisme* al poder de Rajoy. Ara la cosa ja s'ha acabat. I aquesta suposada fugida ha estat rendible per a Catalunya. Com el boicot al turisme, que no ha funcionat.

Els arguments són pobres: la Constitució, la llei. I mentrestant veus el cas dels poderosos de la dreta que actuen impunement. El cas de La Manada només és un exemple especialment curiós. I la violència unilateral i impune és

Els nostres mals no acaben amb la calor: heu sentit el discurs d'un senyor que s'anomena Casado?

evident, sobre tot allò que els irrita tant que són els llaços grocs.

A sobre fa una calor insuportable, i a sobre la programació de televisió és infumable. Em pregunto per què: que els estimats companys de les televisions nostrades no tenen imaginació?

I encara més, no hi ha ningú (soc d'un poble de teixidors, Alcoi) que inventi la fibra fresca? Que se m'entengui: no vull dir que no faci calor, com el cotó, sinó que refresqui el cos sense impedir la transpiració. Us ho imagineu? En plena canícula tots abrigadets i amb gorres d'una fibra refrescant. Seria, si més no, una imatge curiosa. Vinga, homes i dones químics i tèxtils! Poseu-vos les piles!

Però els nostres mals no acaben amb la calor: la dreta espanyola, que per sort és minoritària a Catalunya (el cas del PP és refrescant), ataca sense vergonya les diferències democràtiques, les idees que no comparteix i ho fa amb una violència verbal i física esparveradora. Heu sentit el discurs d'un senyor que s'anomena Casado? Maredeusenyor!



La vinyeta

Fer



Ombres d'Estiu

Imma Merino

Una exiliada del seu món

Després de dues Ombres dedicades a pensar el fet que, amb una perspectiva feminista i potser també amb una certa superioritat urbanita amb la qual mira unes "escriptores del camp", Virginia Woolf considerava que el talent de les Brontë va ser limitat per les seves condicions de vida com a dones de primers del segle XIX, torno als *Cims borrascosos*, on ha esclatat una tempesta emocional arran d'una discussió tremenda entre Catherine i Heathcliff. Ella li retreu que, en fer-li saber que Isabelle Linton n'està encaterinada, vulgui satisfer la seva cobdícia. Heathcliff li retreu que l'ha tractat brutalment (des del fet que va casar-se amb un altre perquè considerava degradant fer-ho amb ell) i que, encara que no sigui capaç de fer-ho directament amb ella, ha de venjar-se dels representants d'un món que l'ha exclòs. Sentint la discussió, Nelly avisa Edgar Linton, que ordena a Heathcliff que no torni mai més a la Granja dels Tords, com si aquesta fos la civilització que ha de protegir-se de la barbàrie. Catherine volia l'impossible: disfrutar de l'ordre burgès, en estar casada amb

“Virginia Woolf considerava que el talent de les Brontë va ser limitat per les seves condicions de vida com a dones de primers del segle XIX

Edgar Linton, i continuar compartint un món secret amb Heathcliff originat en la vida lliure i *salvatge* que van compartir de petits. La raó, i potser la conveniència, subjectava fràgilment la passió que, malmenada i ferida, esclata amb una irracionalitat que du a la destrucció.

Després de la discussió amb Heathcliff i la tensió viscuda amb la interven-

ció d'Edgar, del qual creu que els espia sense saber que va ser avisat, Catherine diu a Nelly que s'està tornant boja i que faci arribar al seu marit que corre el perill d'estar greument malalta. De fet, ho vol. Per castigar el seu marit i castigar-se ella mateixa per haver abandonat el món al qual pertanyia. Catherine explica a Nelly que, els tres dies que s'ha tancat a la seva habitació, ha tingut la sensació que els darrers set anys s'havien esborrat: "Imagina't que als dotze anys ja vaig ser arrencada dels Cims i de tots els meus lligams de sempre, i del que ho era tot per mi, que això és el que era Heathcliff en aquella època, i convertida de sobte en la senyora Linton, la dama de la Granja dels Tords i l'esposa d'un desconegut; una exiliada, una proscrita, a partir d'aleshores de tot el que havia estat el meu món". Què voldria Catherine? Ser una altra vegada petita, mig salvatge i atrevida, i lliure... Tanmateix, ella també va sentir-se atreta per la Granja dels Tords. I no ha estat l'única que, pagant-ne el preu, s'ha exiliat del seu món temptada per una vida confortable.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/donen9>



A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat / @Joan_Rueda

El mateix PSOE. (O no?)

En els darrers dies hi ha una certa sensació de retorn al passat. Els gestos i l'obertura al diàleg del PSOE ens recorden les presumptes bones intencions de José Luis Rodríguez Zapatero i aquell "apoyaré el Estatuto de Catalunya que apruebe el Parlamento" que ja sabem com va acabar, amb el Tribunal Constitucional carregant-se'l després que el mateix partit socialista li hagués passat, amb orgull, el ribot. La sensació és que estem davant del mateix PSOE del 155. La reunió de la bilateral Generalitat-Estat de la setmana passada en va ser un exemple; els representants de l'Estat no van voler ni obrir la porta al fet que una comissió controlada per ells, que formés qui ells volguessin i amb els terminis que els vinguessin de gust, es plantegés l'estudi del dret a l'autodeterminació o, dit d'una altra manera, no van ni aprofitar una passada a gol per generar un grup de treball que aca-

“El PSOE mostra la cara més rànica amb Catalunya. És només estratègia?”

bés defensant un nou estat federal. Estranya forma de defensar el federalisme insistir, només, que Catalunya es dilueixi en reunions multilaterals.

Però la cara més rànica del PSOE, del PSOE del 155, no són pas els barons, que Pedro Sánchez manté callats de moment, sinó els que més cobren de l'Estat. L'altre dia, en una entrevista, la delegada del govern espanyol a Catalunya deia: "S'ha de tenir respecte pel dolor, però pel dolor de tot

el món. Haig de pensar en el patiment de les famílies dels presos, però també haig de pensar en les de tot el món." Brillant. Com quan el seu subordinat a Tarragona, Joan Sabaté, deia, també aquesta setmana: "Jo no crec que hi hagués violència per part de les forces de seguretat de l'Estat. Les forces de l'Estat tenien un mandat judicial i hi va haver algunes persones que, pel que sigui, van decidir impedir l'acció policial." Perfecte. Sort que un company seu, el diputat del PSC Carles Castillo, li recordava que aquesta opinió anava fins i tot contra la del propi partit, que el mateix 1-0 va trobar les càrregues desproporcionades i va demanar que s'aturessin.

Aquesta és la veritable cara del PSOE? O són prou murrís per estar jugant a llarg termini i preparar-nos a tots per a un referèndum pactat que, a hores d'ara i sens dubte, guanyaria el no? El temps ho dirà...

EDITORIAL

La xacra dels accidents de trànsit

Des de l'any 2002 el nombre de morts en accident de trànsit tenia una tendència a la baixa que va arribar al punt més baix el 2013. Des de llavors, baixades i repunts amb una dada molt preocupant el 2017, 248 víctimes mortals quan l'any anterior, el 2016, tot i l'accident d'autocar de Freginals, s'havia tancat amb 153. Doncs aquest 2018 les xifres són encara pitjors, cosa que ha dut els responsables de trànsit a parlar de "situació d'emergència viària". Durant el primer semestre, el nombre de víctimes mortals s'havia disparat un 42%. En tancar el juliol, i segons explicava el director general de Trànsit, Juli Gendrau, a aquest diari, la xifra era encara un 22% superior a la del mateix període de l'any passat. Després d'uns anys en què la introducció del carnet per punts, la conscienciació i la reducció de la mobilitat per la crisi havien jugat a favor, ara hi ha quatre factors que expliquen el canvi de tendència: l'augment de la velocitat, l'alcohol, les drogues –com en el cas d'ahir, amb dos ciclistes morts– i les distraccions al volant. Les distraccions, provocades bàsicament per l'ús del mòbil, signifiquen un de cada quatre accidents mortals i la resta de causes expliquen que els accidents mortals hagin crescut un 90% els caps de setmana.

És obvi que gran part de la solució depèn de l'ús del vehicle que en fa el conductor i, per tant, de l'educació i la conscienciació. Però les xifres indiquen que calen més mesures. Segurament cal endurir les sancions, els punts retirats, en cas d'ús de mòbil –quan es va instaurar aquest sistema el Whatsapp ni existia– i en el cas de conducció sota els efectes de l'alcohol o les drogues i cal augmentar la presència de radars per trams a les zones de més accidentalitat.



De reüll Marta Membrives Tot el peix venut

Al voltant de la una del migdia el sol cau a plom i ni tan sols la brisa marina pot apaivagar la sensació de xafogor d'aquests dies de canícula, que no conviden a allunyar-se gaire de l'aparell d'aire condicionat. Tot i que són pocs els que s'aventuren a sortir, la petita llotja de pescadors de Montgat, poc més que un cobert amb quatre bancs al voltant d'un espai central, és plena de gent. I així cada dia d'estiu excepte festes de guardar com la Mare de Déu del Carme, patrona dels pescadors. El cerimonial de venda s'enceta puntual i els pocs

Els pescadors es queixen i sembla que les sípies fan vaga aquest estiu

pescadors que queden, tres o quatre segons el dia, comencen a anunciar les captures. Arrenca la cantarella de xifres a la baixa que permet als assistents emportar-se a casa un cove de peix fresc de mans de qui l'ha pescat. En pocs minuts s'acaba la subhasta.

L'escassetat de captures, tot i que cada cop minva més el nombre de pescadors que pesquen per aquesta part del Maresme a tocar de Badalona, es fa evident a Montgat, on sembla que les sípies fan vaga aquest estiu. Els pescadors es queixen, alguns dirien que com els pagesos mai estan contents, però ho fan mostrant els coves ben migrats. Del mar no en surt el que en sortia fa una dècada, quan en aquesta zona hi pescaven fins a divuit barques. En culpen la regeneració de la sorra que remou el fons marí. Què farem quan tinguem tot el peix venut i la propera llevantada ens torni a deixar sense platges?

Les cares de la notícia



DIR. GEN. DE LOTERIA DE CATALUNYA

Jaume Torradabella Impuls a la Grossa

Les darreres dades indiquen que és un sorteig que es va consolidant tot i uns inicis un pèl insegurs. I vista aquesta evolució, Loteria de Catalunya ha decidit que la Grossa tingui un tercer sorteig, cosa positiva ja que els seus beneficis es destinen a programes socials a Catalunya.



EXCONSELLERA DE TREBALL, BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA

Dolors Bassa Valentia des de la presó

No és fàcil expressar sentiments en una carta. I, a més, s'ha de ser valenta per expressar-los tot i saber que no seran agradables de llegir perquè, per molt sincers que són, fan mal. L'exconsellera Bassa fa més de 160 dies que és a la presó acusada de rebel·lió. Una injustícia flagrant.



JUGADOR DEL FC BARCELONA

Riqui Puig La sensació als EUA

El jove migcampista de Matadepera Riqui Puig ha estat la sensació de l'stage que el FC Barcelona ha fet als Estats Units, això sí, sense els jugadors mundialistes. Puig, que va estar a punt de marxar del Barça no fa pas tant, ha de seguir treballant per aconseguir el seu somni però hi va pel camí.



Tal dia
com
avui fa...



1
any

El paper del TC
El Constitucional multiplica les actuacions contra el procés sobiranista. Atura iniciatives legislatives del Parlament i del govern en qualsevol àmbit.

10
anys

Front comú
El quadripartit comença a estudiar l'estratègia del front comú. El PSOE treu importància a la unió entre forces catalanes.

20
anys

30.000 milions
El Parlament aprova invertir 30.000 milions per lluitar contra els incendis. Jordi Pujol admet les crítiques i demana humilitat a tothom.

Full de ruta

Emili Bella

Incomodament reial



Si el rei espanyol no volgués ser el centre d'atenció en la commemoració del primer aniversari dels atemptats a Barcelona i Cambrils, senzillament no vindria i cediria el protagonisme a les víctimes i les seves famílies. La seva sola presència a Catalunya, sense haver demanat perdó per haver avalat la violència contra els votants de l'1-O, genera un rebuig lògic, però ell continua insistint, com si no hagués deixat de ser el monarca dels catalans, i cada vegada que pot trepitja terra catalana; la trepitja, també en sentit figurat. A Palma hi va haver protestes ciutadanes i boicot institucional per la seva visita el cap de setmana passat. No van anar a la recepció reial ni el batlle de Palma ni el president del Consell de Mallorca, entre altres autoritats. A les illes també està deixant de ser rei. Potser al final no se'l coneixerà com el Preparat, sinó com el Minvant.

Un dia se'l podrà convidar amb normalitat com a monarca del país veí, si

Esperem que, per dignitat, convidin el major Josep Lluís Trapero a la commemoració del primer aniversari dels atemptats i l'asseguin al costat del monarca

els espanyols encara el mantenen en el càrrec, tot i la sagnia pressupostària i la mala imatge que projecta internacionalment la seva família, perquè vingui a retre homenatge a les víctimes espanyoles, sempre que demani disculpes per l'1-O, però també si deixa de comerciar amb armament amb monarquies que instiguen de sotamà el gihadisme. "Felipe, qui vol la pau no trafica amb armes", deia un dels lemes de la manifestació posterior al 17-A.

Convidar-lo ara, o autoconvidar-se, és més que ofensiu, tenint en compte que els màxims responsables polítics i policials d'haver neutralitzat els autors dels atemptats són a la presó, a l'exili o pendent de judici. Esperem que, per dignitat, convidin també el major Josep Lluís Trapero i l'asseguin al costat del monarca. No és que li vulgui cap mal al major, però si el president Quim Torra demana que ignorem el rei, almenys que el rei estigui incòmode. Dec estar instigant algun tipus de delictes, el delictes d'incomodament reial, aviat al Codi Penal espanyol.



Tribuna

José M. Murià. Membre de l'Acadèmia Mexicana de la Història

La tragèdia d'un culer

Amb gran il·lusió, una noia que ha esdevingut el cor i l'ànima de l'Assemblea Nacional Catalana a San Diego, Califòrnia, va anunciar al seu pare que el dia 28 de juliol el Barça jugaria un partit a Pasadena, unes quantes milles al nord de Los Angeles. La noia proposava fer una excursió plegats per veure el partit juntament amb gent de l'ANC d'altres indrets, exhibir una pancarta demanant la llibertat dels presos polítics catalans i, si fos possible, també, una estelada que l'home s'estima molt perquè li va ser lliurada ja fa anys pel vicepresident de Catalunya. Per això li feia un xic de recança dur-la. No fos cas que prenguess mal. Però era el cas que no n'hi havia cap altra a l'abast.

CAL DIR TAMBÉ QUE L'AMO de l'estelada viu a més de tres mil quilòmetres al sud de San Diego... però tot es va poder combinar. El dia abans volà a Tijuana, creuà a peu la frontera de Mèxic i Estats Units i, a casa de la filla i els seus pernoctà i esperà el moment d'agafar el cotxe per fer uns dos-cents quilòmetres més. Tot anava bé. Al fet sempre grat de trobar-se s'hi va afegir el goig de fer carretera plegats tot sentint música

que recordava la infantesa de la noia i la joventut del pare. Ah! Però la imbecilitat dels americans va ser molt superior a les previsions. Una hora abans que comencés el partit ja s'albirava el famós estadi Rose Bowl, amb els seus seixanta mil seients, massa per la capacitat de raonament dels naturals saxons d'aquell país.

MALGRAT QUE D'ACTIVITATS com aquestes n'hi ha sovint en aquell indret, el nostre petit contingent no va poder ingressar a l'estadi fins una hora i cinquanta minuts després de l'apropament. Com és natural, ja havia acabat el primer temps i el Barça, benauradament, anava guanyant per dos a zero. Per una altra banda, la llibertat d'expressió d'aquest país, que encara es pensa que és el millor del món, es va fer present i la pancarta va ser requisada. L'estelada no, perquè la duia el seu propietari ben plegada a la butxaca i feia tal cara d'emprenyat que ja no van gosar escorcollar-lo. Ja tenen raó aquells que asseguren que aquell país cada vegada s'apropa més al feixisme totalitari! Finalment van entrar i el segon temps el va dominar l'equip contrari, el nom del qual tant li fa. L'estelada sí que va sortir i, enmig

de tants milers de samarretes blaugrana, no faltà gent que la saludés amb entusiasme i amb crits favorables a la independència en tres idiomes... Això va ser molt maco, però no tant que el partit acabés empatat. Amb bon sentit teatral van procedir a resoldre'l a penals; el Barça en concretà cinc i el rival, només quatre.

PER SORTIR I ARRIBAR A L'HOTEL passades de molt les dotze de la nit, ja no tenien esma de tornar fins a San Diego, van trigar un altre parell d'hores, gràcies, igual que a l'arribada, al mínim senderi de les autoritats i la seva gran capacitat de fer i organitzar les coses malament. La pancarta, però, es va poder recuperar i fer-s'hi almenys unes quantes fotos amb uns quants arpegats que no deixaren de cridar l'atenció a la gent que sortia i, fins i tot, no va mancar qui s'apuntés a la llista de l'ANC al sud de Califòrnia. Pel que fa al culer que va pujar des de Guadalajara, si a algú li interessa, puc informar que va arribar a casa seva l'endemà a les nou de la nit plenament convençut que el Barça és un gran capital de Catalunya i podent confirmar que els Estats Units d'Amèrica són una autèntica merda.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Europa, torna als teus orígens

■ Fa més de 35 anys, a Santiago de Compostel·la es va celebrar un acte europeu. El va presidir el llavors papa Joan Pau II, i volia recordar algunes de les seves paraules, que em semblen molt encertades per al que estem vivint actualment: "Europa, torna a trobar-te. Sigues tu mateixa. Descobreix els teus orígens. Aviva les teves arrels. Reviu aquells valors autèntics que van fer gloriosa la teva història i benèfica la teva presència en els altres continents. Reconstrueix la teva unitat espiritual, en un clima de ple respecte a les altres religions i a les genuïnes llibertats (...). Tu pots ser encara far de civilització i estímul de progrés per al món." Més endavant va afirmar: "Si Europa és una, i pot ser-ho amb el degut respecte a totes les seves diferències, incloses les dels di-

versos sistemes polítics; (...) el seu futur no estarà dominat per la incertesa i la por, sinó que s'obrirà a un nou període de vida, tant interior com exterior, benèfic i determinant per al món, amenaçat constantment pels núvols de la guerra i per un possible cicle d'holocaust atòmic."

CRISTINA CASALS MASSÓ
Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat)

Llistes transversals per la República

■ Molts pensen que les properes eleccions municipals del 2019 encara queden lluny, però el cert és que la majoria de partits polítics ja comencen a escalfar motors i estan iniciant el que serà un llarg i esperem que decisiu recorregut. A les properes eleccions municipals ens hi estem jugant que partits obertament intolerants i vio-

lents, com Ciudadanos, aconseguixin més representació al país i fins i tot alguna alcaldia. Sovint ens adonem del que tenim quan ho hem perdut i precisament això és el que hem d'evitar de totes totes. L'hegemonia catalanista a Catalunya és evident, però a les properes eleccions els partits de base xenòfoba, com Ciudadanos, poden aconseguir alguna alcaldia i així seguir fracturant, des dels pocs municipis que puguin aconseguir, la societat catalana. No podem donar ales a la crispació, ni a l'odi, ni a la intolerància que respiren abraonats molts dels representants de Ciudadanos. Pensem en les escoles, en el català, en la convivència local, en les festes, en la cultura, les inversions, les solucions a problemes reals... en el diàleg i en la política. Pensem en aquesta base, confectionada i treballada des dels municipis i cap a una Re-

pública més justa, oberta i engrescadora, que eviti el continuisme caduc i la grisor que promouen els partits espanyolistes, que, pobres d'esperit i amb la poca esma que els caracteritza, ens volen arrossegat a la seva decadència. Seguiran eliminant tots els rastres grocs, totes les espurnes d'il·lusió que els nostres pobles reivindiquen, i mentre ho facin, encara que la seva violència augmenti, cal seguir fermes, demostrant indiferència i recordant que molts d'ells són immigrants espanyols inadaptats, fills del gueto, que varen venir a treballar i no van aconseguir adaptar-se. Repensem-ho i busquem solucions perquè respectin, visquin i estimin, igual que van fer molts immigrants espanyols que varen marxar a Alemanya o a França.

LLUÍS FELIU I ROÉ
Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia



“Els que s’han atrevit a arribar a l’atemptat que s’oblidin del perdó; els perseguirem i els capturarem allà on s’amaguin”

Nicolás Maduro, PRESIDENT DE VENEÇUELA



Tribuna

Joaquim Coello Brufau. Enginyer

Carrera i Garriga

És una veritat incontestable, possiblement deguda a la perversitat de la naturalesa, que “sempre se’n van els millors”. Podem pensar que la falta es nota només quan es produeix. Tant se val, sempre resulten ser els amics que desapareixen aquells que més estimes. I si dos amics teus moren amb una diferència de cinc dies la perversitat de la naturalesa esdevé una evidència, dura, irrefutable, excessiva.

TAMBÉ ÉS UNA VERITAT INDUBTABLE, una frase molt repetida, un tòpic: quan mor un amic tu també mors una mica perquè aquelles converses, complicitats, afecte mutu ja no seran mai més possibles, la crueltat de la mort és exactament que no té *arreglo*, ni *apaño*, ni compensació possible. La mort destrueix l’esperança.

UN AMIC QUE VIVIA LLUNY i vaig anar a veure abans de morir, sabent que es moria, em va dir: “Ara tu i jo ens acomiadem fins a l’eternitat.” Jo que no soc creient només per això penso que l’eternitat ha d’existir, és a dir, que el meu agnosticisme racional es trenca en mil bocins per l’afecte per l’amic amb qui vull continuar parlant eternament.

EN SALVADOR va ser un gran polític i per tant un gran conversador i, en el seu cas concret, un gran parlamentari. Sabia mantenir les opinions amb fermesa i elegància i enfront de la confrontació forçada per algú, ho vaig presenciar, deixava l’argument viu en la discussió tot dient o insinuant que el temps, la variable més difícil de gestionar en política, però també la més sòlida, resoldria el problema, demostraria la veritat del seu argument.

RECORDEM TOTS els que el vàrem conèixer la seva elegància i la seva discreció. De fet, aquesta afirmació és redundat perquè és impossible ser elegant i no

ser discret. L’elegància és aquell atribut tan difícil de definir que sempre es desplega en totes les facetes de les activitats i imatges transmises per les persones que el tenen, des de les opinions i les creences, fins a les actituds personals i físiques. És l’elegància, en paraules de Josep Pla, com una “evaporació” de la bellesa, és a dir, una derivada de la bellesa, perquè la transcendeix i que per tant resulta més difícil de percebre. Sempre la derivada, també en matemàtiques, és més difícil d’entendre que la funció, però també és més important perquè permet conèixer la tendència.

EN SALVADOR PODIA PARLAR de política, de cultura, d’economia, de la família, dels amics, de diners sempre amb una certa distància. Semblava que aquesta realitat no l’afectava, li era llunyana encara que no ho fos perquè juntament amb el fet de ser profundament elegant en el comportament en Salvador era irònic, efectiu i incisiu. Que difícil ser-ho sobretot si se n’és de manera intensa i simultània. No són atributs antitètics, però quasi. És per això i per moltes altres raons que els que vàrem conèixer

“Amics meus, haurem de seguir les nostres converses a l’eternitat perquè vosaltres ja sou persones eternes

en Salvador sabem que era una persona, no un personatge, en Salvador era sobretot una persona, única, singular i especialment valuosa. Del que sí que soc conscient és que la lleialtat i l’elegància d’en Salvador li van costar car, però mai va criticar o es va queixar del comportament de ningú, elegant fins al final.

AMB EN QUIM COMPARTÍEM un convenciment, el millor de l’art d’Occident des dels grecs es fa a Itàlia de 1450 a 1550. La pintura italiana d’aquesta època, tant al voltant de Florència com de Venècia, no s’ha superat, Mantegna, Bellini, Piero della Francesca, Botticelli, Rafael, Ticià, Miquel Àngel... En Quim era catedràtic d’art a la Universitat de Girona i especialista i expert com pocs en el Renaixement, i jo d’art en sé poc, per no dir res, però compartíem la mateixa passió. N’havíem parlat tant... Jo apuntava idees, fets, obres d’art, quadres que m’havien impactat i ell n’explicava el contingut i el valor, el context i l’origen, el perquè i la raó. Li havia arribat a telefonar de nit, tard, per preguntar-li quin era un quadre que jo havia vist a Florència en una església de la qual no recordava el nom, però que jo sabia que era una fita en la invenció de la perspectiva. La frustració de no recordar un nom. Em va contestar “d’en Masaccio”. “Vols dir, Quim?” “Em sembla que sí.” No em va assegurar el que sabia de sobres per deixar-me una sortida. En Quim era la personificació de la generositat, capaç d’amagar el que sabia per no molestar l’interlocutor.

AMICS MEUS, haurem de seguir les nostres converses a l’eternitat perquè vosaltres ja sou persones eternes en el record dels que ens hem quedat en aquesta riba de la vida tan dura, tan enganyosa i tan mediocre. La vostra elegància i generositat va amb vosaltres i el vostre record les fa vives. Adeu.

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Patrimoni d’estiu



Més enllà de moltes activitats vinculades a l’Any Europeu del Patrimoni em plau de constatar que

aquest estiu abunden les iniciatives per posar en valor el nostre patrimoni cultural i natural. Hi ha cursos i jornades dedicats específicament al patrimoni; hi ha cursos d’estiu dedicats a l’arqueologia i situats en jaciments arqueològics específics: els cursos d’Empúries són paradigmàtics. Hi ha també totes les campanyes d’excavacions que aprofiten la temporada d’estiu i les vacances escolars i que esmalten la geografia catalana.

Proliferen els concerts i festivals de música que posen en valor el patrimoni mentre fan la síntesi entre l’art i la música. El festival de música del Pirineu ha assolit una continuïtat i una força remarcables que fan d’aquestes muntanyes una espina dorsal de la cultura. No cal dir que Poblet o Sant Pere de Roda són fites de la geografia monumental i musical, com Santa Maria de Vilabertran. En el cas del monestir cistercenc de la Conca es manté viu amb vida monàstica, amb activitat acadèmica i arxivística associada a l’Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià i un destil·lat finíssim de música antiga.

El paisatge, la monumentalitat i la gastronomia se’ns mostren de forma indescribable. Hi ha vida en el patrimoni de les Terres de l’Ebre (els escenaris de la batalla de l’Ebre, també), a Montserrat, a Barcelona on sedueix Gala des del MNAC com va seduir Dalí. Catalonia Sacra, en representació de tots els Bisbats, s’esforça per mostrar-nos el patrimoni i l’herència de l’Església. I el govern declara a cada sessió nous Béns Culturals d’Interès Nacional. No hi ha dia sense una notícia que subratlli el patrimoni per tota la geografia catalana. És un actiu innegociable.

Des d’aquest diari la Maria Palau ens fa memòria i ens manté viu l’esperit, amb mirada atenta a l’art i al patrimoni.

Sísif

Jordi Soler



VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra avisa que no acceptarà cap sentència d'escarment

■ El president demana l'arxivament de la causa "farsant" pel referèndum de l'1 d'octubre ■ "En algun moment aquest país ha de dir prou, i el moment arriba amb les sentències", avança el cap de govern

Redacció
JOSA DE CADÍ

S'espera una tardor més calenta que l'estiu, amb uns judicis contra els artífexs del referèndum de l'1-O i la posterior declaració d'independència que s'entreveuen com la pròxima "finestra d'oportunitat", el terme de moda de l'independentisme, equivalent a rematar la feina. "En algun moment aquest país ha de dir prou, i el moment arriba amb les sentències", va advertir ahir el president de la Generalitat, Quim Torra, des de Josa de Cadí (Alt Urgell).

"No acceptarem unes sentències d'escarment. No acceptarem cap sentència que no sigui l'arxivament d'una causa injusta. Això ho vull dir amb tota solemnitat i amb tota fermesa: no acceptarem un judici injust, no acceptarem que aquesta causa farsant continuï endavant", va insistir el cap de govern.

Torra va avançar que les sentències poden tenir "moltes conseqüències", que s'aniran concretant a partir del setembre, tant en la conferència política que va anunciar per a principis de mes per explicar el nou full de ruta, com en el debat de política general, que se celebrarà els dies



El president, Quim Torra, ahir, fent la ruta del Camí dels Bons Homes entre Gósol i Josa de Cadí ■ TWITTER DE QUIM TORRA

2, 3 i 4 d'octubre. El president va fer aquest advertiment a l'arribada d'una caminada entre Gósol, al Berguedà, i Josa de Cadí, organitzada pel Consell Comarcal de l'Alt Urgell per commemorar el 20è aniversari de la posada en marxa de la ruta transpirenca del Camí dels Bons

Homes. A Josa va assistir al dinar d'homenatge que els veïns van preparar a l'exconseller de la Presidència Jordi Turull, tancat a la presó de Lledoners. L'exportaveu del govern estiujejava en aquest municipi del Pirineu amb la família, que també va participar en el dinar solidari.

"En cap país d'Europa els nostres exiliats són a la presó; són lliures, i és inconcebible que a Espanya encara segueixin a la presó", va constatar Torra, que hi va afegir que com a president de la Generalitat no pot tolerar que hi hagi presos polítics pel fet d'haver donat veu als ciu-

dadans a les urnes. Als tribunals espanyols, "hi ha de tot menys justícia", va denunciar.

Un altre "cop"

De seguida va saltar la diputada de Ciutadans al Parlament Lorena Roldán, per a qui els partits independentistes "sem-

bla que s'estan preparant per fer un altre cop a la democràcia", ja que el president Quim Torra "no descarta cap de les vies, tampoc la unilateral". "Ja sabem que són els mateixos i que faran exactament el mateix", va predir Roldán.

D'altra banda, el cap de l'executiu va respondre a les paraules del seu homòleg espanyol, Pedro Sánchez, que es va comprometre, en el marc de la primera roda de premsa com a president, a deixar de judicialitzar el conflicte amb Catalunya: "No es

Les frases

“No acceptarem un judici injust ni que aquesta causa farsant continuï endavant. En cap país d'Europa els exiliats són a la presó”

“No acceptarem cap sentència que no sigui l'arxivament d'una causa injusta”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

tracta de no obrir més causes judicials, sinó de tancar i arxivar les farses judicials que ens han portat aquí on som.”

En aquest sentit, s'esperen passos del govern espanyol perquè decaiguin els recursos contra lleis catalanes al Tribunal Constitucional. El president Carles Puigdemont va advertir fa dies que el crèdit a Sánchez s'està acabant. Els dos executius han pactat un calendari de reunions bilaterals fins al desembre. ■

El Ministeri de l'Interior nega a Puigdemont l'escorta dels Mossos

Redacció
MADRID

El Ministeri de l'Interior espanyol ha rebutjat la petició feta pel govern perquè Carles Puigdemont disposi de l'escorta que li correspondria com a president de la Generalitat després de deixar el càrrec. Entre els arguments

que dona el departament dirigit per Fernando Grande-Marlaska per rebutjar que Puigdemont, actualment a l'exili a Bèlgica, pugui tenir un escorta dels Mossos que vetlli per la seva seguretat, hi ha la condició de "fugitiu" de la justícia que li atribueix el Tribunal Suprem, i que no ocupa cap càrrec públic,

donat que està "suspès" com a diputat al Parlament. La sol·licitud d'escorta va ser formalitzada a mitjan juliol pel director general dels Mossos i, davant d'aquesta petició, el ministeri va recollir un informe de l'Advocacia de l'Estat, en el qual Interior es basa per rebutjar-la al·legant que sobre ell hi ha

una ordre de crida i cerca a Espanya —enlloc més del món— que obligaria el funcionari policial que l'acompanyés a detenir-lo abans que a escortar-lo. Quan es va haver d'exiliar a final d'octubre, a Puigdemont l'acompanyava un mossos a qui, al febrer, el govern espanyol va retirar del servei d'escortes després

d'obrir-li un expedient per haver utilitzat les seves vacances per prestar aquest servei al 130è president.

El dia en què Puigdemont va ser detingut a Alemanya, l'acompanyaven quatre persones, dues d'elles mossos. Igual que l'empresari Josep Maria Matamala i l'historiador Josep Lluís Alay, estan sent investigats a l'Audiència Nacional per un delicte d'encobriment.

El jutge Pablo Llarena manté vigent l'ordre de detenció en territori espanyol tot i haver retirat l'euroordre. ■



Puigdemont, a Waterloo el 28 de juliol ■ ACN